

Dagthema: Wie leeft van de hoop, zal sterven van de honger

Overweging 17 juli– Bert van der Meer

“...ander met wie je je eten deelde. Die ander met wie je een middag doorbracht. Die ander, voor wie je als een moeder of een vader was. Die ander met wie je ...”

Openingsgebed

Aan God, de Enige en Eeuwige,
die Zijn woord in ons heeft gelegd.

Aan de ene Mens,
de man van Nazareth,
onze tochtgenoot ten leven.

Aan de Geest die ons bijeen brengt,
ons bezielt en inspireert,
dragen wij dit uur op.

Dat we elkaar mogen ontmoeten,
bemoedigen en verrijken
op ons pad naar waarlijk leven.
Amen.

Alles wat onhaalbaar lijkt (Stef Bos)

1^e 2 minuten van: <https://youtu.be/YKbJppouCVw>

Ik wil het water naar de zee zijn
De zoden aan de dijk
Het gevecht tegen de bierkaai
Alles wat onhaalbaar lijkt
Ik wil de rots zijn in de branding
De verbeelding aan de macht
Of de stilte die vanzelf spreekt
En het daglicht in de nacht

Wil een land zijn zonder grenzen
Waar de ruimte nog bestaat
Ik wil traag zijn als de waarheid
Die de leugen achterhaalt
Ik wil de moed zijn van de wanhoop
En het stilstaan van de tijd
Wil een sprong zijn in het duister
En de laatste strohalm zijn
Ik wil de taal zijn van een dichter
Die zichzelf geen dichter noemt
Een rivier die naar de bron stroomt
De kus die ons verzoent
Wil een land zijn zonder grenzen
Waar de ruimte nog bestaat
Ik wil traag zijn als de waarheid
Die de leugen achterhaalt
En met de schoonheid van de onmacht
Lopen langs een eindeloze weg
Met open ogen dromen
Weerloos en toch sterk
Weerloos en toch sterk
Weerloos en toch sterk
Ik wil een lied zijn als de wolken
Gedragen door de wind
Wil de wereld weer leren zien
Door de ogen van een kind
Ik wil het water naar de zee zijn
De zoden aan de dijk
Het gevecht tegen de bierkaai
Alles wat onhaalbaar lijkt

Welkom en inleiding

Goeiemorgen allemaal in deze viering op zondag 17 juli 2022. Wat heb ik genoten van het maken van deze viering, zeg! Ik heb hartverscheurende liederen gehoord en bekeken, liederen die me raakten. Ik heb prachtige verhalen gelezen.

Vandaag start de zomerserie. Zonder koor en zonder Irina, dat is een heel gemis. Maar met de wereld van muziek die toegankelijk is via Spotify en Youtube. En daar is heel veel moois op te vinden.

De zomerserie heeft als thema “hoop”. We hebben met de voorgangers gekozen voor dat thema vanwege de oorlog in Oekraïne. Dat het niet erger wordt, dat het stopt. Dat het leven weer volop kans krijgt daar.

Er zijn een hoop associaties met hoop en ik heb er een gekregen met een moralistisch en negatief randje. Al moet ik niet klagen, want ik heb het namelijk zelfgekozen 😊.

Het thema van vandaag is dus “wie van de hoop leeft, zal sterven van de honger” en bij mij sprong direct de associatie naar voren met de fabel van de krekel en de mier, die Lida straks zal lezen. Zij bezit het originele boek van LaFontaine met prachtige tekeningen van J.J. Granville. Ze heeft het Franse origineel vandaag meegenomen, je kunt het straks hier bekijken!

We lezen uit Psalm 15, dat een oproep bevat aan ons om ons te gedragen. En zingen daarna het prachtige lied naar Psalm 24, dat hetzelfde thema bezingt. Na de lezing van de krekel en de mier heb ik het wat droefgeestige lied “Als je overmorgen oud bent” geprogrammeerd. Het is een grootse uitvoering met orkest. En Maarten van Roozendaal zingt het, in zwart pak, prachtig. Maarten van Roozendaal overleed in 2013, hij was toen 52.

Dit lied is een beetje het emotionele zwaartepunt van de viering.

Daarna lezen we een hele pagina uit Samuel, een lezing die gaat over hoop en verwachting

Na de Geloofsbelijdenis zingt Miss Montreal Door de Wind, een lied van Stef Bos. Het is een lied over verbondenheid, hoe dat je kan sterken om te leven. En ze begint en eindigt mooi, klein, ingetogen, maar in het lied horen we haar ook grommen, zingen en schreeuwen met de kracht van de hoop die doet leven.

Na brood en wijn heb ik “Heimwee naar de Hemel” op het programma staan. Dat is een onbeschrijflijk grappig lied van Maarten van Roozendaal. Ze kleuren de verwachting van “de hemel” helemaal in, met ouders, vrienden, kampvuur, helden die muziek spelen en dansen door de eeuwigheid. Een heerlijk luisterlied dat je met opgetrokken mondhoeken kunt luisteren, want bijna elke zin is héél grappig.

We luisteren naar een uitvoering met hemzelf én Paul de Munnik. Ze zingen bijna de hele voorstelling tweestemmig, net zoals Acda en de Munnik dat jaren deden. En die klanken zijn eerder hier geweest, hier in De Duif.

Want in 2011, de meesten van jullie weten dat, heeft de Kleine Komedie een winter hier gehuisd toen het daar verbouwd werd. Toen was er een barretje op de plek waar onze koffie nu staat.

Destijds stonden Maarten van Roozendaal en Paul de Munnik hier met twee vleugels op het altaar. Ze kwamen op vanuit de sacristie daar, waar nu onze spullen liggen, gingen elk achter een vleugel zitten en begonnen te spelen. Heb dat beeld voor ogen als je luistert naar dat lied.

Dan hebben we nog een slotlied en gaan we weer de zon in, gesterkt door mooie verhalen en liederen en het gezelschap van ons allemaal.

Psalm 15 (uit “100 Psalmen vrij” – Huub Oosterhuis)

Wie mag
te gast zijn in u w tenten
wonen zelfs
in uw huis hoog in de bergen
uitzicht wijd?
Doe recht
spreek waarheid laster niet
hebt Gij gezegd.
wees trouw
verloochen niet je naaste
die een mens is zoals jij
Doe het goede
leen royaal je geld uit, zegt Gij.
Vraag geen rente –
Neem nooit één steekpenning aan.
Doe het goede, wankel niet
zegt Gij
wees sterk en wankel niet.
Gezegend om uw woord
gezegend om uw naam
Ik-zal-er-zijn-voor-jou.
En wankel niet

Lied: NAAR [PSALM 24](#) *H.Oosterhuis/A.Oomen*

Van God is de aarde en die haar bewonen.

Van Hem zijn haar diepte en toekomst.

Hij heeft haar gebouwd op het water

en duurzaam verankerd.
Wie mag zijn hoogte beklimmen?
Wie staan met geheven hoofd in zijn huis?
Mensen met rechtvaardige handen.
Mensen met harten onverdeeld,
afgekeerden van schijn en leugen.
Mensen onkreukbaar, met licht geladen,
die doen het goede dat moet gedaan,
dat slag dat vraagt en vecht om Hem,
dat Hem wil zien met eigen ogen.
(herhalen vanaf “Van God is de aarde...”)

Poorten, heft uw hoofden omhoog.
Maakt u groter, oeroude deuren.
Hier komt de eeuwige, de lichtende.
Wie is de eeuwige, de lichtende?
Het is Hij die vecht om gerechtigheid,
het is de God van de armen, de sterke.
Poorten, heft uw hoofden omhoog,
hier komt Hij, de God van de armen,
de sterke, de eeuwige, de lichtende.
Wie Hij, de sterke, de lichtende?
Die ons maakte en riep tot gerechtigheid,
onze God, de eeuwige, de lichtende.
(Herhalen vanaf “Van God is de aarde....”.)

De Krekel en de Mier

De krekel sjirpte dag en nacht, zo lang het zomer was,
Wijl buurvrouw mier bedrijvig op en neer kroop door 't gras
“Ik vrolijk je wat op,” zei hij. “Kom, luister naar mijn lied.”
Zij schudde nijdig met haar kop: “Een mier die luiert niet!”
Toen na een tijd de vrieswind kwam, hield onze krekel op.
Geen larfje of geen sprietje meer: droef schudde hij zijn kop.
Doorkoud en hongerig kroop hij naar 't warme mierennest.
“Ach, juffrouw mier, geef alsjeblieft wat eten voor de rest
van deze barre winter. Ik betaal met rente terug,
Nog vóór augustus, krekelwoord en zweren doe 'k niet vlug!”

“Je weet dat ik aan niemand leen,”
Zei buurvrouw mier toen heel gemeen.
“Wat deed je toen de zon nog straalde
En ik mijn voorraad binnenhaalde?”
“Ik zong voor jou,” zei zacht de krekel.
“Daaraan heb ik als mier een hekel!
Toen zong je en nu ben je arm.
Dus dans nu maar, dan krijg je ’t warm!”

Moraal
Wie leeft van kunst gaat door voor gek.
Vaak lijdt hij honger en gebrek.

**Lied [Als Je Overmorgen Oud Bent](#)
(Jules de Corte – uitvoering Maarten van Roozendaal)**

Als je overmorgen oud bent
Wie zal er dan bij je blijven
Om je pijntjes weg te wrijven
En je zorgjes weg te doen
En niet al te erg te kijken
Als je weer praat over toen

Als je overmorgen oud bent
Wie zal je dan moed inspreken
En wie helpt je oversteken
Als het niet alleen meer gaat
En wie zal de stilte breken
Die als ijs rondom je staat

Als je overmorgen oud bent
Wie zal dan je bed opmaken
En wie doet je kleine zaken
En wie zorgt er voor je brood
En wie zal er bij je waken
Op de avond voor je dood

Als je overmorgen oud bent
Zo oud dat je oren tuiten

Wie zal je neus dan snuiten
En wie helpt je op te staan
En wie zal je ogen sluiten
Als ze niet vanzelf dichtgaan

1 Samuël 1, 1-20

In Rama in de streek Suf, in het bergland van Efraïm, woonde een man die Elkana heette. Hij was een zoon van Jerocham, die een zoon was van Elihu, de zoon van Tochu, de zoon van Suf, en behoorde tot de stam Efraïm. Hij had twee vrouwen: de ene heette Hanna en de andere Peninna.

Peninna had kinderen, maar Hanna niet. Elk jaar ging deze man vanuit zijn woonplaats naar Silo, om zich daar voor de Heer van de hemelse machten neer te buigen en Hem offers te brengen. Chofni en Pinechas, de twee zonen van Eli, waren daar priesters van de Heer. Wanneer Elkana zijn jaarlijkse offer bracht, gaf hij zijn vrouw Peninna en haar zonen en dochters een stuk van het offervlees. Maar het mooiste stuk gaf hij aan Hanna, want haar had hij lief, ook al hield de Eeuwige haar moederschoot gesloten. Haar rivale kwetste haar dan diep, door haar te sarren omdat de Eeuwige haar geen kinderen gaf. Zo ging het jaar in jaar uit. Elke keer als ze naar het heiligdom van de Eeuwige gingen, treiterde Peninna Hanna zo erg dat ze begon te huilen en haar eten liet staan. Toen dat weer eens gebeurde, vroeg haar man Elkana: 'Waarom huil je, Hanna? Waarom eet je niet en waarom ben je zo bedroefd? Beteken ik niet meer voor je dan tien zonen?' Na de maaltijd stond Hanna op en ging naar het heiligdom van de Eeuwige, waar de priester Eli op een bankje bij de ingang zat. Diepbedroefd bad Hanna tot de Eeuwige. In tranen legde ze een gelofte af: 'Eeuwige van de hemelse machten, ik smeed U, heb toch oog voor mijn ellende. Denk aan mij, uw dienaar, vergeet mij niet.

Schenk mij een zoon, dan schenk ik hem voor zijn hele leven aan U: nooit zal zijn hoofd door een scheermes worden aangeraakt.' Toen Hanna zo lang aan het bidden was, begon Eli op haar mond te letten. Ze bad namelijk in stilte: haar lippen bewogen wel, maar haar stem was niet te horen. Daarom dacht Eli dat ze dronken was. Hij sprak haar aan en vroeg: 'Hoe lang gaat dit nog duren? Als u dronken bent, ga dan uw roes uitslapen!' 'U vergist u, heer,' antwoordde Hanna. 'Ik heb geen wijn of andere drank gedronken. Nee, ik ga gebukt onder een zwaar verdriet en stort mijn hart uit bij de Eeuwige. Denk niet dat ik een slechte vrouw ben; ik heb zo lang gebeden omdat ik overstelpt ben door droefheid en ellende.' 'Ga dan in vrede,' antwoordde Eli. 'De God van Israël zal u geven waar u om hebt gevraagd.' 'Ik dank u dat u mij zo gunstig gezind bent,'

zei Hanna, en ze ging terug naar haar familie. Haar gezicht was opgeklaard en ze at ook weer. De volgende morgen vroeg bogen ze zich neer voor de Eeuwige, waarna ze zich op de terugreis begaven. Thuis in Rama sliep Elkana met zijn vrouw Hanna, en de Eeuwige dacht aan haar. Binnen een jaar werd Hanna zwanger en baarde ze een zoon. Ze noemde hem Samuel, 'want,' verklaarde ze, 'ik heb hem aan de Eeuwige gevraagd.'

Overweging

Die arme Hanna. Haar levensdoel was een zoon baren voor haar Heer, althans dat is wat we in de lezing lezen. De andere vrouw, Pennina, die wel kinderen had, sardde haar. En dat maakte dat zij zich ongelukkig voelde, ging huilen en zelfs stopte met eten.

Dan bidt ze tot God, wordt nog even aangezien voor een dronkaard, dat weet ze te pareren, en gaat dan heen. Haar gezicht is dan opgeklaard en ze at weer. En vervolgens komt er binnen een jaar een zoon, Samuel, van wie we weten dat hij heel belangrijk zou worden voor Israël.

Door een crisis heen, bidden tot God, verlossing. Dat is hoe ik dit lees. Dat zit ook in het lied "Door de wind" van Stef Bos, dat Miss Montreal straks zingt voor ons. Dat zit ook in het gezegde "als de nood het hoogst is, is de redding nabij". Maar er is méér aan de hand in de lezing. Er wordt beschreven dat Hanna het mooiste stuk van het offervlees kreeg, omdat haar man Elkana haar liefhad. Ze bad tot de eeuwige, niet uit geloof, maar in wanhoop, en ze doet een gelofte die alleen zij kent. Er is hoop, liefde en geloof in dit verhaal.

Laten we teruggaan naar het begin van de viering. Psalm 15. Daarin word je opgeroepen het goede te doen, standvastig zijn (niet wankelen) en dat hebben we daarna bezongen in Psalm 24. Als we goed zijn voor elkaar, creëren we een wereld waar God komt. Een wereld waarin God leeft, dat is: De Hemel. Hou die gedachte even vast.

Dan de fabel van de Krekel en de Mier. Ik taxeer het als een Calvinistisch sprookje: werk hard, wees voorbereid op tegenslag, ga niet zingen als het mooi weer is. En als hij hongerig en koud aanklopt bij juffrouw mier krijgt hij te horen "Je weet dat ik aan niemand leen". De tekst vermeldt nog: "zei buurvrouw mier toen heel gemeen", dus de schrijver vond dat weigeren ook wel een streek. Een streek die niet in lijn is met wat we eerder in de psalmen lazen. De hoop van de krekel wordt de grond ingeboord door de bitse houding van de mier.

We hoorden daarna het lied “Als je Overmorgen Oud Bent” van Jules de Corte. Het schetst een beeld van ouderdom als een fase van hulpeloosheid waarin je je ellendig en erg alleen kunt voelen. En het zinnetje “Als je overmorgen oud bent” wordt 4x herhaald, voor wie het nog niet begrepen had dat dat écht gaat gebeuren (tenzij een ongeluk of een nare ziekte je eerder van het leven berooft).

Ik weet niet hoe het met u is, maar ik kan best naar worden van zo’n lied als ik er helemaal in mee ga. Vandaar dat ik dat lied het emotionele zwaartepunt van de viering noemde in de inleiding. Wat ik lees, is angst. Wat ik mis is hoop. En je kúnt je natuurlijk ellendig voelen, als je verlaten bent, hongerig en koud, behoeftig en afhankelijk. Maar moet je je daar nou echt zorgen om maken?

Ga je harder werken van het schrikbeeld dat je in de toekomst wel eens niet genoeg te eten zou kunnen hebben?

Volgens mij is het zo dat je als zich dat voordoet, je ervaart wát het je doet, en dat je daarnaar kunt handelen. Je hebt daarbij wel de handicap dat je op dat moment meestal, laten we zeggen, “wat minder in je energie zit”. Maar dan is er de ander. Die ander bij wie je je rechtvaardig getoond hebt. Die ander met wie je je eten deelde. Die ander met wie je een middag doorbracht. Die ander, voor wie je als een moeder of een vader was. Die ander met wie je vrienden bent.

Daar mag je op hopen.

Verbinding maken, daar gaat het om in dit leven, volgens mij. Verbinding maken is als een lijntje uitgooien op de boot. De ene keer doe je dat om aan te landen, een andere keer om getrokken te worden als je motor kapot is, of je mast gebroken, dan eens om een visje te vangen zodat je eten hebt.

Omgekeerd pak je het lijntje van een ander aan om dezelfde redenen.

Dat is wat mij betreft het lichtend antwoord op de Krekel en de Mier. En op “als je overmorgen oud bent”. Het is allemaal wel waar, maar het helpt me niet, ik krijg er geen energie van.

Dat krijg ik wel van het lied “Door de wind” van Stef Bos, dat gaat over verbonden zijn, en waar het je dan brengt. Dwars door de storm, dwars door wind en regen. Dat krijg ik van “Heimwee naar de Hemel” van Maarten van Roozendaal, dat we straks gaan horen. Met elke zin schildert hij hoe de Hemel er volgens hem uitziet. En net als je denkt: “O, wat mooi, wat geweldig, wat een heerlijke plek om te zijn” gumt hij de hoop uit met het zinnetje: “dat adres zijn wij al jaren kwijt” 😊,

We startten met “Wie leeft van de hoop, zal sterven van de honger” en nu zijn we bij “je mag je hoop koesteren, want met hoop is er verbinding, verbinding betekent samen, en samen komen we er wel uit. Moge het zo zijn!

Stilte gevolgd door muziek

Hoop – Louis van Dijk

Youtube: <https://youtu.be/R82PhyJqivw>

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in het evangelie van Jezus Christus:
Hij was het goddelijk teken van wat de mens vermag,
hij openbaarde ons wat wij zijn: kinderen van God,
hij ging weldoende rond, bracht blijdschap in het leven,
hij gaf zichzelf weg, zoals Hij brood en vissen deelde
onder de armen, brood en wijn reikte aan zijn vrienden.

Zo volkomen gaf Hij zich, dat Hij zijn leven aan ons gaf:
hij was de Messias die de dood overwon en leeft
in eeuwigheid.

Zijn dood verkondigen wij, telkens als wij bijeen zijn;
zijn verrijzenis belijden wij, als wij staan bij onze naaste.
Zijn wederkomst verwachten wij, wanneer wij bouwen
aan de wereld van morgen.

Ik geloof in de kracht, die ik in mij weet door de kracht
van water en geest.

Ik geloof in die geest die ons tot kerk maakt, Gods gemeente,
die de wereld bezielt en haar leidt naar haar einddoel.

Ik geloof in de levende God, die mij als zijn kind zendt in de wereld.

Collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke/jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen of een digitale gift doen via onderstaande QRcode: Iedere bijdrage wordt erg op prijs gesteld.
Hartelijk dank!!!*

Door de wind (Stef Bos – uitvoering: Miss Montreal)

<https://youtu.be/sMrRobr1rDE>

Ik zie je voor me met m'n ogen dicht
Ik kan je voelen met m'n hart op slot
Ik hoor je praten, maar je bent er niet
Nee, je bent er niet
En ik voel me verloren als ik jou moet verliezen
En je mag nog niet sterven want ik
Kan je niet missen
Ik kan je niet missen

Refrein

Door de wind
Door de regen
Dwars door alles heen
Door de storm
Al zit alles me tegen
Door jou ben ik nooit alleen

Ik voel je naast me als ik 's nachts op straat wil vergeten
Wat in mijn ogen staat geschreven
Je moest eens weten
En ik wil me verliezen in de roes van een winnaar

En ik zou willen schreeuwen maar ik kan alleen zingen

Ik kan alleen zingen

Refrein

Door een zee van afstand

Door een muur van leegte

Door een land van stilte

Door m'n hele leven

Refrein

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

- V. Toen hebt Gij, God die leeft,
mijn droefheid in vreugde veranderd.
Toen hebt Gij geroepen: o mens,
en niet langer zwegen de stenen.
- A. Wij werden geboren
Gij hebt ons mensen gemaakt, één voor één.
- V. Toen hebt Gij uw naam gegeven: "Ik zal er zijn."
- A. Ik zal er zijn zoals brood,
dichtbij als een mens, als een woord.
- V. Toen hebt Gij één van de velen geroepen
en hem gevraagd
of hij licht wilde zijn van uw licht,
of hij mens wilde zijn
zoals Gij de mensen bedoeld hebt.
- A. Hem vieren, zingen en gedenken wij,
Jezus van Nazareth.
- V. Toen hij in zijn uur gekomen was,
toen hij in grote angst was,
heeft hij geroepen, omhoog naar U
en om zich heen gekeken naar alle kanten
en heeft geen helper gevonden.

- A. Toen is hij, uit de geest die in hem was,
overeind gebleven tot het laatste
en heeft roekeloos, zonder bedenken,
het allergewoonste gedaan,
als een mens die onverwoestbaar een mens is.
Hij heeft zichzelf gegeven
als een stem die weerklank zoekt,
als iemand die zijn brood deelt met een ander
en zegt, of niet eens zegt:
dit is mijn lichaam,
zoals een mens zijn beker laat gaan en zegt:
“Hier ben ik,
wil je van mij drinken.”
- V. Zijn naam - en wat hij heeft gedaan -
gedenken wij,
om ooit te worden wie hij was:
Uw zoon -
om ooit te komen waar hij is:
bij U.
- A. Dus nemen wij dit brood
en deze beker
en zoeken naar elkaar
om mens te zijn.

Nodiging

Het thema van deze viering is het gezegde “wie van de hoop leeft, zal sterven van de honger”. Maar in de Bijbel staat ook: “Wie van dit brood eet, zal nooit meer honger hebben”. En dat gaat óók over hoop. En die is belangrijker dan de voeding, zeker in onze tijd, in dit rijke land waar iedereen te eten heeft. Ik wil je uitnodigen aan deze tafel, omdat dat de verbondenheid met elkaar symboliseert. En iedereen is uitgenodigd. Wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, of je gelooft of niet. We delen dit uur met elkaar, dit uur uit jouw en mijn leven.

Wees uitgenodigd om daarvan te getuigen: Hoop en verbinding.

Ik schenk je hoop en verbinding

Breken en delen van brood en wijn

Lied: Heimwee naar de Hemel

Youtube: <https://youtu.be/8pOTyokiZOM>

Vroeger was de hemel gewoon een adres
Waar je naartoe ging wanneer je leven klaar was
Dat als het zo ver is dat je dan weet wat je moet doen
Vlak nadat je overleden bent, dan ging je naar de hemel
Je kent het adres, je belt aan
Het is volkomen vanzelfsprekend dat degene die je opendoet
Zegt: "Fijn om je te zien"
En diegene was natuurlijk iemand die je kent

Vroeger was de hemel iets met gras en blauwe lucht
Waar je mocht waaien wanneer je tijd voorbij was
Je ziet je vader en je moeder en je dode vrienden weer
En je danste samen door de eeuwigheid
En rond het kampvuur zingen je helden van weleer
En er is genoeg te eten en te drinken
't Is een kinderlijk idee maar je groeit er overheen
Dat adres zijn wij al jaren kwijt

Heimwee naar de hemel (8x)
Naar een plek die je niet kent

Onze Vader

Onze Vader,
al zolang onderweg
van de hemel naar de aarde,
Uw Naam worde geheiligd,
nooit meer in gevechten
van volk tegen volk,
van man tegen man;
Uw Naam worde gedaan en doorgegeven
in gerechtigheid en vrede,
van mens tot mens,
van land tot land,
over heel de wereld.

Laat komen uw rijk
door allen die veranderd zijn
in mensen van vrede en mededogen.

Laat gebeuren in ons midden
wat wij hebben uitgesteld tot in de hemel.

Geef ons heden zoveel inzicht
dat wij weten wat ons werkelijk
tot vrede en toekomst brengt.

Vergeef ons dat wij U tegenhielden
in zoveel mensen,
zoveel eeuwen lang.

En leid ons weg uit de verleiding
tot macht en geweld,
maar verlos ons vandaag nog
van één wereld voor enkelen
en open die wereld
van God en mens met allen.
Amen.

Mededelingen

Slotlied

H.Oosterhuis/A.Oomen

Een schoot van ontferming is onze God.
Hij heeft ons gezocht en gezien
zoals de opgaande zon aan de hemel.
Hij is ons verschenen toen wij in
duisternis waren, in schaduw van dood.
Hij zal onze voeten richten op de
weg van de vrede. *(tweemaal te zingen)*

Zegenbede

De Eeuwige zij voor je, om je de juiste weg te wijzen.

De Eeuwige zij achter je, om je in de armen te sluiten
en om je te beschermen tegen gevaar.

De Eeuwige zij onder je om je op te vangen wanneer je dreigt te vallen.

De Eeuwige zij in je om je te troosten als je verdriet hebt.

De Eeuwige zij rondom je als een beschermende muur,
wanneer anderen over je heen vallen.

De Eeuwige zij boven je om je te zegenen.

Zo zegene God jou vandaag, morgen, alle dagen van je leven